

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

A1.

α. σελ.216: «Το πιο σημαντικό.....των μουσουλμάνων της νήσου».

β. σελ. 89: «Σε κάποιες εκλογικές περιφέρειες (εκλογές 1910).....Κοινωνιολογική Εταιρεία».

σελ. 93: «Σοβαρότερη από όλες (δηλ. τα αριστερά κόμματα που αρχικά....συσπείρωσης).....να ιδρύσουν κόμμα».

γ. σελ. 140: «Το Νοέμβριο του1919.....πριν από την υπογραφή της Συνθήκης».

A2.

- α. 4
- β. –
- γ. 1
- δ. 5
- ε. 3
- στ –
- ζ. 2

B1.

σελ. 85-86: «Ο ελληνοτουρκικός πόλεμος του 1897.....και περιορισμό της γραφειοκρατίας».

B2.

σελ. 250: «Για πρώτη φορά.....την υποστήριξη της Σοβιετικής Ένωσης».

Γ1.

α) σελ. 42-43: «Η διερεύνηση του ελληνικού κράτους....και τεχνητές ελλείψεις».

Σύμφωνα με το Κείμενο Α, οι πρακτικές των ιδιοκτητών των τσιφλικιών προς τους κολίγους ήταν άσχημες. Οι πλούσιοι Έλληνες που αγόρασαν τα «τσιφλίκια» ήταν πιο απαιτητικοί από τους Τούρκους προκατόχους τους. Δεν αναγνώριζαν την κυριότητα των κολίγων στα σπίτια τους και απαιτούσαν ενοίκιο.

β) σελ. 81: «Στα εδάφη της Θεσσαλίας.....της θέσης τους».

Συμπληρωματικά, από το Κείμενο Β αντλούμε περισσότερα στοιχεία για τις θέσεις του Τρικούπη και του Δηλιγιάννη. Ο Τρικούπης στη Βουλή υποστήριζε ότι αν γίνει διανομή των κτημάτων στους καλλιεργητές θα χάσει το ελληνικό κράτος κεφάλαια από τους Έλληνες του εξωτερικού, γι' αυτό είναι αναγκαίο να παραμείνει η κατάσταση όπως ήταν. Από την άλλη, ο Δηλιγιάννης προσπάθησε το 1896 να περάσει ένα νόμο για την απαλλοτρίωση μέρους των τσιφλικιών υπέρ των καλλιεργητών. Αυτή η προσπάθεια για την κατάθεση νόμου αποτελεί την πρώτη επίσημη αναγνώριση ότι υπήρχε «Θεσσαλικό πρόβλημα».

γ) σελ. 43: «Οι πρακτικές που εφαρμόστηκαν προς τους κολίγους.....στο χωριό Κιελέρ».

Από το Κείμενο Γ πληροφορούμαστε σχετικά με τον αγώνα και τα προβλήματα των κολίγων. Το Φεβρουάριο του 1910 τα μέλη της Πανθεσσαλικής Επιτροπής Αγώνα υπέβαλαν υπόμνημα στο βασιλιά Γεώργιο Α' ζητώντας του να παρέμβει υπέρ των κολίγων, οι οποίοι πλέον δεν έχουν ούτε γη ούτε καλύβα ούτε τους επιτρέπεται να έχουν ελεύθερη ιδιοκτησία. Τους διώχνουν όποτε θέλουν, ο γεωργικός πληθυσμός μειώνεται, η τοκογλυφία ακμάζει και η ελαιοσιτία εξαπλώνεται. Γι' αυτό καλό είναι ο βασιλιάς να ενδιαφερθεί για την ύπαιθρο. Μάλιστα στη Δανία η δουλοπαροικία καταργήθηκε από το 1788 και στήθηκε στήλη γι' αυτό. Καιρός να γίνει και στην Ελλάδα.

Δ1.

α) σελ. 158-159: «Η αστική στέγαση.....για τη στέγασή τους».

Συμπληρωματικά από το Κείμενο Α πληροφορούμαστε για τις άθλιες συνθήκες κάτω από τις οποίες ζούσαν οι πρόσφυγες στην Καισαριανή. Υπήρχε αδιαφορία και εγκατάλειψη. Αρχικά ζούσαν σε σκηνές, μετά κατασκευάστηκαν παραπήγματα, πλινθόκτιστα δωμάτια και 350 σπίτια. Η ύδρευση γινόταν με βυτία. Παντού υπήρχαν σκουπίδια και ακαθαρσίες.

β) σελ. 159: «Υπήρχαν βέβαια και εύποροι.....Πειραιά»

Το Κείμενο Β μας πληροφορεί για την αποκατάσταση των εύπορων προσφύγων. Νοίκιαζαν σπίτια ή οικοδομούσαν μόνοι τους τις κατοικίες τους (Ν. Σμύρνη, Καλλίπολη, Ν. Καλλικράτεια). Στη Ν. Σμύρνη οι πρόσφυγες οργανώθηκαν το 1923, πέτυχαν την απαλλοτρίωση στα ανατολικά της Λεωφόρου Συγγρού και το 1925 άρχισε η οικοδόμηση.

Από το Κείμενο Γ πληροφορούμαστε για τις άθλιες συνθήκες που επικρατούσαν σε προσφυγικά χωριά σε προάστια της Θεσσαλονίκης. Πάνω από 2000 άτομα ζούσαν σε τενεκεδόσπιτα. Οι καλύβες ήταν μικρές, κρύες, υγρές χωρίς να παρέχουν καμία προστασία. Σίγουρα δεν έδειχναν πολιτισμένη ζωή.

Επιμέλεια
Μαρία Αντωνογιάννη